AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.

UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA :
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonement ta fl. 2,— pa tres luna, pagar padilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

Naar aanleiding der Tentoonstelling te Chicago.

Eenigen tijd geleden heeft Z. H. de Paus de heeren Bryan Sr. en Jr., commissarissen van de Columbus-tentoonstelling, in gehoor ontvangen en na hun zijne levendige belangstelling in deze onderneming uitgedrukt te hebben, hun een schrijven gezonden, dat door de bladen als volgt wordt medegedeeld :

„ Leo XIII aan den Edelen heer Thomas B. Bryan.

„ Edele heer. — Wees gegroet. — Terwijl wij ervaren, dat er van alle zijden met ijver toebereidselen gemaakt worden voor de viering van eeuwfeesten ter eere van een hoogberoemd man, die zich verdienstelijk gemaakt heeft tegenover de Christenheid en tegenover de geheele beschaafde menschheid, vernemen wij met groote ingenomenheid, dat de Vereenigde Staten van Noord Amerika, te midden der andere natiën aan dezen wedstrijd der verheerlijking zijn begonnen deel te nemen op eene wijze, als passende is zoowel aan de grootheid en den rijkdom van het land, als aan de nagedachtenis van een man, zóó voortreffelijk als hij wien deze hulde bewezen wordt. Zekerlijk is niets in staat den luister te overtreffen van hetgeen ons medegedeeld wordt aangaande de groote en prachtige tentoonstelling, die deze natie voornemens is te Chicago te houden, waarin bijeengebracht en vertoond zal worden alle soorten van voortbrengselen en werk, die de vruchtbare natuur schept en de vernuftige nijverheid van den mensch tot stand brengt. Het slagen dezer onderneming zal opnieuw getuigenis geven van het ruime inzicht en de werkzame geestkracht van dit volk, dat onzaglijke en bezwaarlijke werken aandurft met zulk eene groote en voorspoedige stoutmoedigheid.

„ Wij verheugen ons bovendien, dat de verhevenheid van het doel, waarmede dit werk ondernomen wordt, evenredig is aan den omvang der onderneming zelve. Zij is een getuigenis van vereering en dankbaarheid aan dien onsterfelijken man, van wien wij reeds gewag maakten, die, begeerig eener weg te vinden, langs welken het licht der waarheid en al de voortreffelijkheden der burgerlijke beschaving konden worden overgebracht tot de verre uiteinden der wereld, van dit zijn voornemen niet afgeschrikt is kunnen worden door gevaren, noch afgeleid door vermoeienissen ; zoo lang tot hij, in zekeren zin weder aangeknoopt hebbende de banden tusschen twee deelen van het menschdom, die zulk een langen tijd van elkander gescheiden waren geweest, hun beide zulke groote zegeningen deelachtig heeft doen worden, dat hij in waarheid gezegd moet worden weinig zijns gelijken te hebben en geen die hem in verdienstelijkheid overtreft. Terwijl wij deswege aan de burgers der groote republiek welverdienden lof brengen, spreken wij onze vurige hoop uit, dat hunne edele onderneming, in vereeniging met en onder den bijstand van andere volken, met den besten uitslag bekroond moge worden en dat zij in hooge mate bevordelijk moge zijn aan het prikkelen van het menschelijk vernuft, aan de ontwikkeling der natuur en aan de aanmoediging aller schoone kunsten.

„ Gegeven in St.-Pieter te Rome, den 27en dag van Februari, in het jaar onzes Heeren 1892, en het vijftiende van ons Pausschap.

LEO XIII."

Het is ongelooflijk welk een diepen indruk dit schrijven van Leo XIII op de Vereenigde Staten gemaakt heeft. Men heeft het een daad genoemd waarmede de jonge en krachtige Republiek door Rome als met één slag werd ingenomen. Een weerklank van dien indruk geeft Mgr. Ireland in een schrijven, dat door de meeste Amerikaansche bladen wordt opgenomen. Onder meer zegt hij daarin :

De brief van Leo XIII aan den President der europeesche Commissie voor de tentoonstelling van Chicago in een buitengewoon document. De Paus bewijst iederen dag meer en meer, dat Hij de Paus is van zijn tijd, waarvan Hij ten volle den zin en de richting begrijpt, wiens kwalen Hij kent, wiens heilzaam streven Hij aanmoedigt, wiens groote daden Hij zegent en aan wiens verwachtingen Hij nieuwe gezichtspunten opent.

Voor een oogenblik de hooge waardigheid verbergend, waarmede Hij is omgeven, gaf Hij onlangs audientie aan een parijsch dagbladschrijver en richte hij zich op deze wijze, door middel van de pers, rechtstreeks tot het fransche volk, om het te onderhouden over ernstige, politieke en godsdienstige vraagstukken. Nu opent Hij Zijn hart in een zeer vertrouwelijken brief aan een man, die niet katholiek is, en door hem aan een volk, dat voor de meerderheid evenmin katholiek is ; terwijl Hij zijn beste wenschen uitspreekt voor de reusachtige onderneming, die, aan de oevers van het meer Mielugan, gelijk nooit te voren, de voortbrengselen der natuur van het genie en van den arbeid des menschen verzamelen gaat. Leo XIII vindt woorden voor een heilbrengenden groet aan alle menschen, hetzij in de oude, hetzij in de nieuwe wereld, en denkt niet alléén aan de wereld der eeuwigheid ; al wat tot het welzijn van dit tegenwoordig leven behoort, boezemt hem belangstelling in en keurt Hij goed. Dat is de ware godsdienst waarvan Leo XIII de ware Opperpriester is. De brief aan den vertegenwoordiger van onze tentoonstelling is eene nieuwe openbaring van Zijn hooge achting voor de Vereenigde Staten. Toen Hij gedurende de audientie die Hij aan M. Thomas B. Bryan verleende, dezen brief beloofde te geven, verklaarde Hij dat Hij wenschte, dat deze werd beschouwd als een bewijs van Zijn gevoelens van hooge achting en liefde voor ons land.

Die hoogachting van den Paus voor Amerika wordt verder in het schrijven van Mgr. Ireland breed en krachtig uiteengezet. Wij moeten ons echter hoe ongaarne ook van verdere aanhalingen onthouden. Dit slechts herhalen wij, dat de meeste amerikaansche bladen het publiceerden en er tenvolle mede instemden.

Wat nu het eigenaardige van deze geheele gebeurtenis blijkt, is het onbekrompen idee op politiek en godsdienstig gebied, dat bij de Amerikanen voorzit. Op haar europeesche reis ten einde de Regeeringen tot medewerking aan de verheerlijking van Christophorus Columbus op Chicago's Tentoonstelling uittenoodigen, begeeft de Commissie zich ook naar den Paus.

Men was overtuigd dat de groote Christen ook door den Vader der Christenheid moest geëerd worden. Dat christelijke in de Columbus feestviering is een hoofdmomment ; en dit werd ten onzent wellicht wat te veel over het hoofd gezien. Ook in ons midden vormde zich een commissie ter viering van het feest van Columbus. De weg echter die ingeslagen werd, om het goede doel te bereiken, was misschien niet de juiste en haar program — het is reeds meer gezegd — kon allen partijen niet bevredigen. Ontmoedigd heeft zich daarna de commissie ontbonden, en het gaat den schijn hebben dat Curaçao de weldaden die Columbus aan de nieuwe wereld gebracht heeft niet feestelijk herdenken zal. Dat zou te bejammeren zijn ; en wij hopen van harte, dat het op dit stuk nog tot andere inzichten zal komen.

FEUILLETON.

E gefe di Amakozenan

CAZA DI LEÓN

Continuación di Capitulo III

"Desmontá !" Drake a gritá, tan pronto e ginétenan tabata basta cerca. Ora e leona a mirá toer e hendenan ayi, él a trata di bolbé hui, ma e hopi cachónan koe a rondonéle, a impidiéle esai. Tres di nan di mas valiente a atakéle porfin ; coe ligereza di relámpago él a sacá su gárranan, i na mes momento dos dje di más bon cachónan su mondongo a basja abao. Ma sin embargo e leona ta sustá, esai bo ta tendé na su grito ansioso. Drake ta largá un tiroe di su carabina bai ; e leona ta kitá caí ; e bala a traspasá su corazón.

Casi na mes tempoe coe e tiroe, un boroto, manera loramentoe di donder, a sali fo di e páloenan haltoe na kantoe dje mondi ; tera ta temblá, hende- i animálnan ta halá atras, pasobra ta e rei di desierto koe ta doená di conocé su presencia. Un silencio profundo ta reiná después di e rugido terrible; nan no ta tribi papiá un palabra.

— "Largá e cabainan aki i mandá e cachonan riba dj'éle"; Drake, director dje partido a ordená. E cachonan valiente ta bai gustosamente, camina bo mandá nan ; valerosamente nan a sali na carrera, animá pa voz dje cazadornan nan tras, te ora nan a yegá na kantoe dje mondi. Bien pronto gritoe furioso dje cachonan a doena di conocé koe nan a descubrí e noble animal.

— "Parcé e león tin un carácter tranquilo." Senjor Rogers a observa, "ó ta hartá él a hartá su curpa coe mi vaca moza, i koe esai a haciéle bira floho. Mi ta keré koe lo él preferá di huí bai ketoe ketoe i no emprendé un batalljá coe e cachonan.

Drake tabata di mes opinión; después di un corta deliberación coe su amigonan, él a suplicá e capitan di gritá su cachó bini. Sin sabi pa ki motiboe, Gordon a cumpli coe e deseo, él a jama Hector koe, segun toer apariencia, a bolbé contra su gusto cerca su sjon. Toer e otronan a ser jamá, i ora terreno a keda enteramente limpi, un dje cazadornan a cogé un manoe di yerba pegá candela i tiréle den dje mondi. Bien pronto e rámanan secoe a coeminsá cendé. Huma a plamá, i poco poco vlamnan ta esparciendo más i más. Entre e humo i e candela bo ta mira un animal grandi: coe un salto espantoso e león a abandoná su asilo. Dispuesto na bringá, el ta para dilanti di su agresornan. Su clínanan ta lamantá pará, su wówonan ta lombrá, su raboe largoe ta bai bini. Su calma a caba ; su sanger ta herebé ; coe rabiá su gárranan ta cobá den tera ; él ta dal un rugido tan espantoso, koe Gordon koe, awé pa di promer bê, a topá coe un tal animal real den su imperio, a keda mudo di susto. E cachonan ta halá tras ; solamente Hector i Mastiff, e cachó bieuw di Dracke, ta keda pará firme. Nan també ta furioso i nan a sacá nan djente scherpi pa e león mirá ; ma wowonan dje animal ta fihá riba Gordon, koe tinéle bon na vista.

Gordon tin scopet listoe pa haci fuego; después dje promer susto, él ta bolbé bira trankilo. Drake a comprendé e mirada dje león, i temiendo koe e capitán tan conmové awor poco, no ta bastante calma pa apuntá coe precisión, él ta gritá Gordon pa doenéle un aviso; ma ta laat ; un rugido horrible a contestá e tiroe koe e capitán a larga bai. E león ta heridá i él kier lamantá hací un salto ; ma Hector i Mastiff, mandá pa Drake, ta clavá nan djente scherpi den su costía. E animal furioso ta sacudí nan tirá fô di su curpa, ma su salto a malográ i esai a scapá Gordon, pasobra e león koe ta boela riba dj'éle, a heréle ; ma, sin embargo, viento dje curpa pisá ta tumbèle ; e otro cazadornan ta cubrí nan companjero i nan ta apuntá riba e animal ; traspasá pa hopi bala, e leon poderoso ta caí, ma él ta bolbé lamantá pa saltá riba e Cafre koe ta cerca dj'éle ; un golpi di su gárranan ta plamá su calpachi ; i e animal, gravemente heridá, banjando di su sanger, ta cai droemi coe su pecho riba e Cafre morto ; ma ainda su vista ta lombrá riba e cazadornan, como si fuera él kier escogé un segunda víctima, i, aunké debilitá manera él ta, su hunjanan fuerte parcé ta dispuesto ainda na reparti golpi mortal. Su grito riba grito ta mas doeroe coe e tíroenan di carabina koe ta basjá chumboe den su curpa, te koe un bala bon apuntá a tumbéle pa segunda bê. Ma te ainda e león no ta doená su mes pa vencí ; su cuero geel, reluciente, ta cubrí coe herida, ma, sin embargo, él ta poerba di lamantá riba ; en vano ; lastrá noemá, él por lastrá un poco. Noble i valiente te na morto, él ta bati coe su raboe i ta cobá coe su húnjanan; awor él ta recibí un bala den su wowo drechi; él ta kitá cai pechoe ariba ; su rugido ta menguá ; movimiento di su pianan ta birá más debil ; él ta bolbé poerba di lamantá, ma él ta zak abao sin forza, i un ronquido doloroso ta sali fô dje pecho hanchoe ; e cabez poderoso ta caí un banda ; él ta

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Bij gouvernements-beschikking dd. 12 dezer No. 283 is aan den Heer P. Faarup, Gezaghebber van *St. Eustatius*, tot herstel van gezondheid een jaar verlof naar *Nederland* verleend.

Bij gouvernements-beschikking dd. 18 dezer No. 306 is de heer W. H. van der Ree eervol ontheven van de verdere waarneming der functiën van Kantonrechter op *Bonaire*, met dankbetuiging voor de in die betrekking bewezene diensten.

Lijst van brieven, die onbestelbaar zijn bevonden:

Luis Brandt, Madalena Bekker, Carolina de Henriques, Polonia Emerij, John Herald, Carolina Lisir pl. Monta Verde, Isabel la Cruz, Malteda Meeld, Generoso Maduro, Virginia Martis, Viel Martien, Leonor Mosaral, Ilelia Madasi, Andres A. Navaro, Maria Streda, Antonia v. d. Grijp.

Een aangeteekende brief geadresseerd aan Salas & Diaz.

Op de berichten over de revolutie in Venezuela valt weinig staat te maken. Van beide zijden wordt voor- en nadeel overdreven. Meer dan wat men schermutselingen mag noemen valt er niet voor. Bij zulke omstandigheid echter is het einde nog niet te voorzien.

Andere voorvallen nl., dat de engelsche steamer *Luisianian* direkt van La Guaira zonder Pto. Cabello aan te doen, hier is gearriveerd en de Duitsche stoomboot vier á vijf dagen noodig had, om zijn lading aan wal te brengen, geven over den gespannen toestand weer ernstiger dingen te denken.

De Jacmelsche correspondent van *Le Phare de Curaçao* meldt aan de Redaktie van dat blad, dat het aan het Circus L o w a n d y, hetwelk voor een paar weken Curaçao bezocht, aldaar niet gelukkig vergaan is.

Drie voorstellingen gaf het zonder noemenswaardig voordeel. Erger was, dat eenige kwâjongens, ziende hoedanig het smerige doek, dat het circus aan de oogen der niet betalende omstanders onttrok, gehavend was, nog een handje wilden meehelpen, om het door het werpen met steenen nog erger toe te takelen.

Woedend vloog de direkteur met een revolver gewapend naar buiten, loste drie schoten op goed geluk af en verwondde een onschuldigen voorbijganger. Hij werd door de politie in verzekende bewaring genomen en later veroordeeld tot het betalen van 35.000 francs als schadeloosstelling aan den gewonde.

De troep is daarna, zonder Direkteur, naar Post-au-Prince vertrokken.

SURINAME.

Aan de nagedachtenis van onzen Stadgenoot den heer M. R. P r i c e, —in leven gepensionneerd majoor der Infanterie en Commandant der troepen en van het Garnizoen te Suriname — die den 28 April te Paramaribo overleed in den ouderdom van ruim 71 jaren, wijdt de *West-Indiër* een warm artikel.

Op 29 September 1820 te Curaçao geboren, trad R ö m e r P r i c e op den 1n. Januari 1836, als vrijwilliger bij het Bataillon Jagers N°. 27 in zijn geboortestad in dienst, en werd, na de subalterne rangen te hebben doorloopen, bij Kon. Besl. van 19 September 1849 tot 2e luitenant benoemd.

Naar aanleiding van het Kon. Besl., waarbij alle in de koloniën benoemde officieren in Nederland bij het leger tijdelijk moesten worden gedetacheerd, vertrok Luitenant R ö m e r P r i c e in 1855 naar het Moederland, waar hij gedurende eenige maanden bij het 8e Regiment Infanterie werd ingedeeld, om daarna, in het volgend jaar, wederom naar Curaçao terug te keeren.

In Juni 1866 werd de overledene, nadat hij reeds in December 1858 tot 1e Luitenant was bevorderd, tot Kapitein bij de troepen in Suriname benoemd.

Van begin December 1867 tot het laatst van Mei 1869 vertoefde Kapitein R ö m e r P r i c e in ons midden, tot hij andermaal naar Curaçao vertrok en er in het daaropvolgend jaar met het kommandement over de troepen werd belast.

In April 1874 benoemd tot Majoor-Kommandant der troepen in Suriname, verliet de heer R ö m e r P r i c e toen voorgoed zijn geboorteland om zich met zijn gezin in Suriname te vestigen. Want, toen hij vier jaren later, in Oct. 1878, gepensioneerd werd, bleef de algemeen geachte hoofdofficier zich in deze kolonie metterwoon vestigen.

Eenvoudig en ingetogen van aard en wars van alles wat tot opspraak aanleiding zou kunnen geven, ging hij stil zijns weegs op. In zijn familiekring was hij de niet te overtreffen vader, de trouwe zorgvolle echtgenoot. Aan die voortreffelijke eigenschappen vooral heeft de overledene de groote achting te danken, die allen hem toedragen, die hem van nabij hebben gekend.

Vrijdag morgen werd het stoffelijk overschot van den overledene in de *Nieuwe Oranjetuin* ter aarde gesteld: overeenkomstig zijn wensch werd daarbij geene militaire honneurs in acht genomen. Wel werd de lijkkist, waarop de Nederlandsche vlag uitgespreid lag en waaraan de ensignes van den officiersrang waren vastgehecht, door korporaals grafwaarts gedragen, en bestond de stoet, die het lijk naar zijn laatste rustplaats vergezelde, meerendeels uit militairen van alle rangen, — maar dit alles ging eenvoudig in zijn werk; er werden geen salutschoten gedaan evenmin treurmarschen gespeeld.

Bij het geopend graf sprak Ds. Z a a l b e r g een gevoelvol woord over den overledene, die vooral als vader en echtgenoot zeer geschitterd en de achting van allen, die hem hadden leeren kennen, had weten te verwerven.

Namens de familie bedankte de heer J u t a de aanwezigen voor de laatste eer aan de nagedachtenis van Majoor R ö m e r P r i c e bewezen.

NEDERLAND.

—Zaterdag werd de staatscommissie tot voorbereiding der wettelijke regeling voor begrafenisfondsen en soortgelijke instellingen, door den Minister van binnenl. zaken geïnstalleerd.

—Sand. de plek waar onze Koninginnen gedurende eene maand zullen vertoeven, is een klein luchtkurort in het Bühlerthal ten Zuiden van Baden. Om hare hoogte en ligging is deze plaats vooral 's zomers zeer gezocht, en goede wegen geven ruimschoots gelegenheid tot wandelingen of rijtoeren in den schoonen omtrek.

— Vrijdag, 22 April, zijn de Koninginnen op den aangekondigden tijd alhier aangekomen en werden aan het station begroet. De Koningin-Regentes was in rouw gekleed, de jeugdige Koningin in het wit. De Dam zag zwart van het volk. Bij aankomst aldaar en bij de verschijning op het balkon gingen luide hoera's op.

Zaterdag-morgen, om 10 uur, bezocht de Koningin-Regentes het St. Jacobs-gesticht. In de versierde vestibule werd H. M. begroet door het vijftal regenten, den Ew. hr. Rector en de Ew. Moeder-Overste. De Regentes verklaarde, dat het niet anders dan de stichting tot heil kon verstrekken, dat de Ew. Moeder daar reeds zoo lang aan het hoofd staat, en was verbaasd, dat de geheele dienst verricht werd door 34 Zusters. Daarna bezocht de Regentes de Academie van Beeldende Kunsten, en het Binnengasthuis. Ten 2 ure reed de Koningin-Regentes in een galarijtuig met de Koningin naar de Marinewerf, waar zij de kanongieterij en de „Wassenaar" bezochten. In eerstgenoemde inrichting werden in hare tegenwoordigheid drie kleine kanonnen gegoten.

De beide Koninginnen woonden zondag de godsdienstoefening in de Nieuwe Kerk bij onder het gehoor van ds. Wiersma, die tot tekst had gekozen Efeze 5 : 14 „Ontwaakt, gij die slaapt, enz." Het kerkgebouw was eivol. Te 1.45 reden de beide Vorstinnen uit, om een bezoek aan „Artis" te brengen. Hier werd eene wandeling van meer dan een uur door de schoone diergaarde gehouden. De directeur, de hr. Kerbert, maakte de Vorstinnen herhaaldelijk op merkwaardige exemplaren uit de dierenwereld opmerkzaam, en de jeugdige Koningin toonde veel belangstelling voor de kunsten van den olifant, voor den brullenden leeuw, door extra-voeding in de daghokken daartoe aangezet; voor het nijlpaard, voor de slangen, en de visschen in het aquarium.

De maandag gehouden audiëntie van civiele en militaire autoriteiten en van corporatiën ten Paleize, was buitengewoon druk bezocht, volgens schatting door 1200 personen. Zij duurde dan ook van 10.30 tot bijna 3 uur. Hoewel het weder ongunstig was, werd na afloop van de audiëntie door de Vorstinnen een bezoek gebracht aan de Kweekschool voor de Zeevaart.

De Koningin-Regentes verleende dinsdag van 10 tot 12 uur audiëntie aan een aantal particuliere personen. Zijn was vrij druk bezocht. Ook een 40tal vrouwen uit de volksklasse werden toegelaten, wat nooit te voren plaats had.

Om 2 uur 's namiddags reden HH. MM. uit, om, na een rijtoer door de stad, eene voorstelling in het circus Carré bij te wonen. De beide Koninginnen woonden de voorstelling ten einde toe bij en gaven door hun handgeklap menigmaal blijk van hunne bewondering.

De raout, die de Regentes dinsdag-avond gaf, was druk bezocht. H. M. ontving de genoodigden in de troonzaal en hield zich met dat doel van 9 tot 10 uur daar op. Na het einde van de receptie, omstreeks 10 uur, begaf H. M. zich te midden van hare gasten, in de groote aangreuzende zaal, waar het orkest van Kes, achter groene heesters verborgen, een keurig programma uitvoerde. H. M. bleef tot over elven.

Op verlangen van het Koninginnetje, brachten HH. MM. woensdagmorgen weder een langdurig bezoek aan „Natura Artis Magistra." Ten paleize terug gekeerd, reed H. M. de Regentes alleen uit tot het brengen van een bezoek aan het kinderziekenhuis, het universiteitsgebouw en de Diamantslijperij van den hr. Daniëls.

De Koninginnen zijn donderdag ten 10 u. 5 m. naar de residentie terug gekeerd, na den Burgemeester voor de vele blijken van gehechtheid dank betuigd en hem f 2000 voor den arme te hebben ter hand gesteld.

— De Minister van oorlog heeft, met intrekking van vorige beschikkingen, bepaald, dat de commandeerende officieren der korpsen en inrichtingen van het leger bevoegd zijn, om, met in-acht-neming van eenige nadere voorschriften, de toestemming tot het aangaan van een huwelijk te verleenen aan iederen tot het korps onder hun bevel of de inrichting onder hun beheer behoorenden militieplichtige, die zich niet in werkelijken dienst bevindt.

— De, voor de korpsen van het leger in aanmaak zijnde vaandels zullen, bij gelegenheid van den verjaardag van H. M. de Koningin, aan die regiments-commandanten en deputatiën van die korpsen, bij de groote parade in de Maliebaan te 's-Hage,

---

rek su pâtanan convulsívamente i — ¡ e rei di desierto ta morto!

Toer e cazadornan ta dal un gritoe di alegría; ma di golpi e alegría ta interrumpí pa un esclamación di susto di un di nan.

— "¿ Weitá ayá, na dirección dje pueblo, ki un humo!"

Toer ta drai mirá, i ta sina mes tá; huma pretoe pretoe ta subi bai laria, i mes pretoe i amenzante, él ta plamá á lo largo di horizonte.

— "; Candela!" ¡ Nos pueblo ta kimá!" nan toer a grita; e cazadornan spantá a boelá riba nan cabai; ansia pa nan familia koe nan a largá sin defensa alguná, a yená nan corazon; na galopi nan a sali pa bai salvá nan esposa, nan jioenan, dje elemento destructor.

SORPRESA.

Capitulo IV.

Mainta ora e cazadornan a sali bai, Alice a drentá den su cuarto, keda sintá largo ratoe ta cordá; de vez en cuando él ta sonrei, satisfecha dje sonjonan dichosa koe ta yena su corazón. Porfin Unita, camarera dje hoben dama, a drentá i él a coeminsa ta trenzá cabei di su senjorita, Silenciosa Alice a larga e criolja ta hací; demasiado abismada den su cordamentoe, él tabata ocupéle poco dje camarera; Unita a keda ta observá su senjorita, ma ora Alice a suspirá profundamente, i coe su fisionomía hermosa a hayá un expresión tristoe, e muchá muger a puntréle; — "¿ ki falta mi senjorita ?¿ Pakiko e sombra di aflicción den bo cara ?"

— " Mi no sabi kiko ta pasa mi, Unita," Alice a respondé; " ta wor poco mi tabata contenta i dichosa; imágennan di más bonitoe, koe porvenir ta primintí mi, na lado di un esposo querido, a yená mi corazón. Mi tabata sonyá, com lo mi haciéle feliz; com mi amor lo compenséle toer loke él a sufrí; — pasobra su huveutud tabata infeliz, mi bon Gordon, — i mi tabata contenta, dichosa. Ma di repente a sobrevinî mi un ansia grandi, como si un desgracia terrible ta pará pa bai sosodé, como si un nubia pretoe a cubrí e hermoso porvenir — tabata net manera mánoenan cruel tabata rancá mi fô di dj'éle — Unita — ¡ mirá — mira ajá!" e senjorita a gritá duroe di repente, boelando lamanta pará i moestrando na porta.

Tall William tabata ayi pará; temblando Alice a tapa su cara coe su mánoenan; e bandido a boelá drentá, cogé e senjorita mará, promer koe él a hayá ni tempoe di gritá, i él a cargéle hibá bai. Un otro bandido a apoderéle dje camarera i él a mará su pia i su manoe; Tall William a amenzá di matá nan toer dos, si nan tribi gritá.

En primer lugar, nos lo esplicá nos lezadonan, ta com a socedé koe e bandido a bini, tan di improviso, bin interrumpí conversación dje dos muchánan muher.

Según convenio coe Mortimer, Tall William a cogé, anochi, camina dje pueblo di misioneronan. Ya promer koe solo sali, e bandidónan a yega na e lugar, camina Tall William a bisá koe lo él sperá respondi di Mortimer. El a mandá algún espia bai tené vista riba e pueblo i e cas di senjor Rogers. E esplanan a mirá ora e cazadornan a sali i coe alegría nan a observá koe ta hendenan anciano, muger- i muchanan sô a keda tras. Unicamente algún muchá tabata riba caya ta bai school, i banda di cas di senjor Rogers un dos muger cafre, haciendo nan ocupación doméstica.

Mainta a pasa i ya tabata birá merdía, i te ainda nan no a tendé nada di Mortimer; e bandido a perdé paciencia.

—"¿ Acaso e hoben vagamundo a halá tras na último momento ?" Tall William a grunja." Koe él percurá tin bon cuidao anto. ¿ I lo mi tin retrocedé, awor koe mi no tin sino di sacá manoe i cogé lo mi kier ? Nó; mi ta wardá ainda un cuarto di ora, i mi ta cai riba e pueblo; anto lo mi no tin nada di partí. E anciano Rogers lo tin di pagá mi un gran suma pa mi devolvéle su jioe muger. ¡ I caba, caba mi ta regresá na Inglaterra, cerca mi querida, mi único jioe, mi María !"

Lágrima a yená wowo dje homber fiero, ora e imagen di su único jioe querido a presentá na su vista; prueba evidente, koe su corazón no tabata ainda del todo corrompí, koe te ainda den su corazón tabatin un fibra sensible koe por a salvéle.

— " Tempoe a pasá caba, gefe; e meester di school no ta bini, i mi no por contené e soldanan más; nan kier poné manoe na obra; " su oficial dici coe n'éle.

— " Ta bon, Jack; mi ta bini unbê;" Tall William a respondé, suspirando;— su resolución tabata toemá, apesar koe su bon espiritu a advertiéle pa última bê.

El ta continuá.

—o—

worden uitgereikt. Zeer waarschijnlijk zullen HH. MM. daar zelf bij tegenwoordig zijn.

— Het *HBlad* verneemt, dat de Regentes van eene oude gewoonte is afgeweken, en besloten heeft, de benoodigheden voor de hofhouding niet uitsuitend door de hofleveranciers te doen leveren. Zij is daartoe overgegaan niet uit ontevredenheid over hetgeen zij tot heden van de hofleveranciers betrok, maar omdat zij ook anderen die voordeelen gunnen wil.

BUITENLAND.

Rome.— Z. H. de Paus heeft in de laatste dagen vele aanzienlijke vreemdelingen ontvangen, die gedurende den Paaschtijd Rome kwamen bezoeken. O. a. verleende Z. H. audiëntie aan prins Hermann van Saksen-Weimar met zijne gemalin (eene Wurtembergsche prinses] en hunne dochter prinses Olga; mgr. Claudius Vaszary, Vorst-Aartsbisschop van Gran en Primaat van Hongarije; graaf Schönbrunn Wiessenheid, centrumslid van den Duitschen rijksdag; den Erfprins van Reuss en zijne gemalin, eene Prinses van Hohenlohe; den Kardinaal-Aartsbisschop van Parijs, mgr. Richard, enz.

— Behalve de 120.000 lire, die de Paus ter gelegenheid van het Paaschfeest aan de armen van Rome heeft doen uitdeelen, heeft de H. Vader nog 10.000 lire geschonken voor de katholieke scholen der stad.

— *Figaro* heeft het volgende telegram ontvangen, dat wij onder voorbehoud onzen lezers meêdelen: „De H. Vader heeft deze week in bijzondere audiëntie ontvangen graaf Melchior de Vogüé en baron Montagnac, die beiden naar Rome waren gekomen, ter gelegenheid van het congres van het Roode Kruis. Ik ben in staat u te melden, dat de H. Vader van deze gelegenheid heeft gebruik gemaakt, om voor deze twee beroemde Franschen de stelling te herhalen, die Hij in zijne jongste encycliek over de adhesie der Fransche katholieken aan de republiek heeft uitgesproken en ontwikkeld. Met een buitengewoon vuur en levendigheid heeft Leo XIII verklaard, dat het heil van Frankrijk enkel in den weg gelegen is, dien Hij heeft voorgeschreven die noodzakelijker wijs ingeslagen moet worden. Ik hoop lang genoeg te leven, heeft Hij gezegd, om de gelukkige resultaten dezer politiek te zien."

Italie.— De koning zal met de Koningin in Juni een tegenbezoek brengen aan den Keizer van Duitschland. — De drie Vorsten der Triple Alliantie zullen elkander ontmoeten. Keizer Frans Jozef begeeft zich dan ook naar Berlijn.

Er zijn weêr oneenigheden ontstaan in het ministerie over financieele quæstiën. Di Rudini zou voornemens zijn, weêr het ontslag van het kabinet aan te bieden. Naar luid van latere berichten is dat ontslag aangeboden en de reconstructie van een nieuwe kabinet opgedragen van den heer Giolitti, een der leiden van de radikale linkerzijde.

Dezelfde amerikaansche bladen, die dit vermelden, bespreken ook door bewarden financieelen toestand van Italië. Hoe, gelijk zij verder beweren, de clericalen daarin een triomf voor het Vaticaan kunnen zien, is ons een raadsel. Na zooveel waarschuwingen, als de clericale bladen ten beste gegeven hebben, kan van *Schadefreude* wel geen sprake zijn; veeleer van zielsmedelijden met den toestand, waarin men door eigen schuld vervallen is.

— Maandag is door de regeering, behoudens bekrachtiging van het parlement, eene overeenkomst gesloten met kapitalisten te Venetië, voor het monopolie van de vervaardiging van lucifers. De regeering ontvangt 6 millioen voor eene concessie van 20 jaar. Na afloop van deze concessie worden de fabrieken staatseigendom.

— Te Livorno 30 anarchisten in hechtenis genomen. Te Milaan is eene bom, ontploft en te Rome zijn 2 dynamiet-aanslagen gepleegd op particuliere woningen.

— De casino-zalen te Monte Carlo, zijn voorloopig gesloten, daar er herhaaldelijk meliniet-patronen zijn gevonden. 20 personen zijn dien ten gevolge gevangen genomen.

Duitschland.— Tengevolge eener hartverlamming is gisteren overleden de laatst overlevende zuster van keizer Wilhelm I, prinses Alexandrina. Zij woonde te Schwerin; in 1822 was zij gehuwd met den groothertog van Mecklemburg-Schwerin, grootvader van den tegenwoordigen groothertog. De overleden hertogin weduwe bereikte den ouderdom van 89 jaren.

— Tegen vorst Bismarck is een proces ingesteld. De oud-kanselier had zich tegenover den Bochumer redacteur Fusangel, die de knoeierijen der ijzerfabriek Baare aan het licht bracht, uitgelaten, dat hij door het buitenland betaald was, om de Duitsche industrie te benadeelen. Fusangel heeft Bismarck nu aangeklaagd, wegens laster en beleediging.

— De katholieken te Bonn, hebben de kerk der paters Jezuïten, die bij den culturkampf aan de oud-catholieken gegeven was, terug bekomen.

— Eenigen tijd geleden werd er beweerd, dat Rusland geneigdheid vertoonde, om zich losser te maken van Frankrijk en meer tot Duitschland toe te naderen. Dit gerucht, alleen gegrondvest op de verschijning eener brochure te St.-Petersburg, die in economische richting Duitschland streelde, scheen te ongerijmd, dan dat het bespreking verdiende. Een spotplaat als van *Punch*, voorstellende keizer Wilhelm, die eene Russische vrouwenfiguur het hof maakt, terwijl Marianne hem jaloersch nastaart, scheen reeds meer dan genoeg.

Het begint er nu echter wezenlijk naar te lijken, alsof de besproken toenadering in wording is. Wat in de laatste jaren niet gebeurd is, zal nu weer geschieden: de Czaar zal op zijne terugreis van Kopenhagen een bezoek aan Berlijn brengen. En Dinsdag namen de keizer en de keizerin eene uitnoodiging aan van den Russischen gezant graaf Schuwaloff tot een diner in het gezantschapsgebouw. De keizer had de beleefdheid gehad zich in Russische uniform en ridderorde te tooien en was ook vergezeld van generaal Caprivi.

Beteekenen al deze lieftalligheden nu, dat de vrede zekerder wordt? Och neen, de troepen-verschuivingen en het oplaten van militaire luchtballons aan de Russische en Pruisische grenzen zijn daarmee in tegenspraak. Hoogstwaarschijnlijk doet Rusland niet anders dan de man, die u als vriend op den schouder klopt en daarna een beroep op uwe portemonnaie doet. Rusland sloot de befaamde vriendschap met Frankrijk om de 500 millioen leening te krijgen. Toen het zag, dat Frankrijk geen geld meer losliet, wendde het zich tot Duitschland, om de gaten in zijne beurs te stoppen, maar de Duitschers, boos over Ruslands coquetteeren met de Franschen, wezen het af. Nu gaat Rusland coquetteeren met de Duitschers; want het wil binnenkort weer eene leening uitgeven. Zal Duitschland zich laten vangen? Dat is te betwijfelen, al neemt het de toenadering zeer gunstig op. Als practisch politicus zal Caprivi waarschijnlijk de toegestoken vriendenland gaarne aanvaarden, maar tevens de andere hand op den zak houden, om te voorkomen dat de Czaar van den inhoud gebruikt make, om dien met eene nieuwe zwenking tegen den vriendelijken leener zelf aan te wenden.

De Fransche bladen bewaren het stilzwijgen over dezen ommekeer.

Frankrijk.— In een der Parijsche Katholieke organen wordt een droevig tooneel opgehangen van de uitgebreidheid der verwildering onder de jeugd der hoofdstad. Volgens de statistiek zwerven niet minder dan 22.000 haveloozo en verlaten kinderen door de straten van Parijs. In den omtrek is het nog erger: van de 57000 kinderen leiden er 12.000 een vagebondenleven.

„En de wet op het verplichte lager onderwijs?" roept een republikeinsch blad uit. Die verwondering is te begrijpen. De voorstanders van den leerplicht hebben steeds gemeend, dat deze dwang een goede zijde voor de opvoeding van kinderen zou hebben, die anders langs de straat tot deugnieten opgroeien. Het voorbeeld van Parijs leert, dat die waan eene hersenschim is.

De Parijzenaars zien nu er treurige gevolgen van de toepassing der holle theoriën over den beschavenden invloed van het onderwijs en den vooruitgang. In den tijd, dat men de zegenrijke werking der Katholieke Kerk nog niet belemmerde, waren zulke treurige toestanden niet op te merken. De zedelijke invloed en overreding der geestelijkheid, die op het plichtbesef der burgers werkte oefende meer kracht uit dan een hatelijke dwang, die een vrijheidlievend volk tegenstaat, en waaraan het zich toch niet onderwerpt.

De oorzaak, dat die kinderen niet ter school gaan, is deels de onverschilligheid, die men den ouders nopens het godsdienstig leven heeft ingeprent, en die zich over het maatschappelijk leven uitstrekt; deels de nood, die de kinderen dwingt daarbuiten een onderhoud te zoeken, en op welke wijze dit vaak geschiedt in eene bedorven en zedelooze stad als Parijs, weet God. Voorheen was de Christelijke liefdadigheid in staat, die kinderen te onderhouden, te helpen en tot Christen burgers te maken; maar sinds het ongeloof vele congregaties heeft verbannen, andere van hare gestichten en hulpmiddelen heeft beroofd en ze ten slotte nog door schandelijke belastingen uitzuigtis de breede vlucht dier liefdadigheid geknot.

De verantwoording, dat goddeloosheid en zedeloosheid thans haar tiendrecht heffen op de kinderbevolking der wereldstad, komt op de schouderen der tegenwoordige regeerders.

Oostenrijk.— In de eerste helft van Augustus zal te Linz een algemeene Oostenrijksche Katholiekendag worden gehouden. Deze tijding is door de Katholieken met vreugde begroet, daar zij sinds drie jaren zulk een congres niet gehad hebben. Hoogere invloeden, tegenwerking van gemeentebesturen, die geene zalen wilden afstaan enz. verhinderden die demonstratie steeds. Thans heeft het comité krachtig doorgetast, zijne maatregelen genomen, en zal het congres in ieder geval gehouden worden.

Spanje.— De toebereidselen vóór het 4e eeuwfeest der ontdekking van Amerika, zijn te Madrid in vollen gang. Men wil het zoo luisterrijk mogelijk maken. De nieuwe zaal ter ontvangst van de bezoekers uit Amerika en voor vergaderingen, die in verband met de gedachtenisviering zullen worden gehouden, zal worden ingewijd in tegenwoordigheid van de Koningin-Regentes, enz. De feesten zullen van veelzijdigen aard zijn. Er zullen tentoonstellingen van kunstvoorwerpen en oudheden, van landbouw- en nijverheidsvoortbrengselen en van machineriën plaats hebbén. Schouwspelen en optochten, uit de middeleeuwen en velerlei vermakkelijkheden zullen vertoond worden. Tot de bijzonder belangwekkende voorwerpen, die men te zien zal krijgen, kunnen gerekend worden facsimilés ter reproductie van de 1e kaart van Amerika vervaardigd door Juan de la Cosa, na diens eerste reis met Columbus: welke kaart door hem in 1500 aan Spanje's Koning ten geschenke is gegeven. Juan de la Cosa was namelijk stuurman op het schip van Columbus.

Engeland. — Sommige bladen berichten, dat op zeer brutale wijze bij de manœuvres tot verdediging der Theems op Paaschdag gespionneerd is. Onderdanen eener vreemde mogendheid zouden zich onder het korps *volunteers* hebben laten opnemen en op die wijze getracht hebben, bijzonderheden te weten te komen over de nieuwe forten Sheerness en Tilbury. Van welken landaard die vreemdelingen zijn, wordt niet gezegd, maar er schijnen Franschen mee bedoeld te worden.

Amerika. — De President der Unie zond eene boodschap aan den senaat, waarin hij de verzending eener uitnoodiging aan de buitenlandsche Mogendheden tot eene zilveren-munt-conferentie erkent; maar verklaart het oogenblik nog niet geschikt te achten, om de gevoerde correspondentie over te leggen. De President is van oordeel, dat eenheid van zilveren munt zeer in het belang van den handel zou zijn, en zal geen gelegenheid laten voorbij gaan, om dit doel te bereiken. Wanneer geen vrije aanmunting van zilver mogelijk blijkt, moet het gebruik van dit metaal ten minste meer algemeen worden.

— De vereenigde Staten hebben een politieken zet gedaan, niet in een ministeriëel kabinet, maar op de Amsterdamsche beurs. Onder den naam der firma Westendorp in onze hoofdstad heeft het gouvernement der Unie zich volgens verzekering der *New-York Herald* meester gemaakt van alle schuldobligaties van San Domingo.

Het heet, dat een Amerikaansche bankiersmaatschappij die 17½ millioen francs aan schuldbewijzen in handen heeft gekregen tegen een waarborg, die de opbrengsten der Dominicaansche invoerechten en tabaksmonopolie omvat. Maar in werkelijkheid, zegt het New-Yorksche blad, schuilt de Unie achter dat mom van syndicaat. Een der voornaamste steunpilaren ervan moet de staatssecretaris Blaine wezen, terwijl nog verscheidene andere leiders der republikeinsche partij er deel in hebben.

Nu is het tevoren zeker, dat de republiek San Domingo die 5 percentsrente niet zal kunnen voldoen. De Amerikanen kunnen dus volgens het contract, dat dezer dagen moet geteekend worden, alsdan San Dmingo feitelijk bezetten, onder voorwendsel dat zij toezicht op de hun gewaarborgde staatsinkomsten moeten houden. De Middel-Amerikaansche negerrepubliek is dan geheel in de macht der Yankees, die deze operatie van de Engelschen (dezen kochten alle obligaties Suez-kanaal op) geleerd hebben en zich nu midden tusschen de Britsche koloniën nestelen.

— Er bestaat thans weder groote spanning in den Balkan tengevolge der houding, welke Rusland tegenover Bulgarije aanneemt. De Russen leggen het er blijkbaar op toe, om het kleine volk, dat zich zoo kalm en sympathiek gedraagt, door plagen en tergen tot buitensporigheden te verlokken, teneinde een voorwendsel te hebben, om ertegen te kunnen optreden. Anders kunnen de zich telkens herhalende schanddaden — men denke slechts aan den aanslag op Stambouloff, den moord op minister Belteheff, den moord op den diplomatieken agent Vulkowicz—niet verklaard worden.

da y los hombros. Perdía muchas horas de sueño durante la noche á causa de pasmos y flatulencia que parecian concentrarse hacia los costados. Ningún alimento me sentaba bien por sencillo que fuese. Estuve sufriendo de esta suerte durate tres años sin poder tomar alimento sólido, tal como una comida consistente de carne.

"Ahora bien, como siempre he sido de disposición activa, hice esfuerzos por atender á mis quehaceros y á mi tienda, pero en Abril 1885, me puse tan mala que mandé llamar á mi hija, la cual vivía en Priest Hutton cerca de Carnforth (Inglaterra) y esta volvió á casa. Durante su ausencia habia estado bajo el tratamiento de mi médico para la cura de debilidad y neuralgia, pero no hallando mejoría le recomendaron tomase una medicina llamada el Jarabe Curativo de la Madre Seigel y esta la curó; en vista de lo cual insistió para que yo tomase la misma medicina. Compré una botella de casa de los Señores Needham Hermanos, Farmacéuticos de Brighouse (Inglaterra) y empecé á tomarla. Al caba de un dia ó dos hallé alivio. En breve todos mis dolores me abondonaron y fui recuperando fuerzas gradualmente. Pude entonces tomar alimento, y después de haber agotado dos botellas me encontré curado por completo.

"He recomendado esta medicina á muchos de mis amigos y parroquianos que frecuentan mi tienda y les ha hecho bien: de suerte que creo justo que su virtud se haga conocer con toda la estensión posible.

(Firma) "Señora COLLINGE, Tendera,
"Rastrick, Brighouse,
"cerca de Halifax (Inglaterra).

Dice otra mujer: " En Diciembre 1885, después de mi parto, empecé á perder mi apetito sintiéndome mucho dolor y náuseas después de comer. El alimento parecía convertirse en viento, y sufría llenura en el pecho y dolor en el estómago. Fuí perdiendo gradualmente las fuerzas y caí en un estado de abatimiento y decaimiento mental.

"Por sencillo que fuese el alimento que tomaba me sentía dolor, de modo que *llegué á temer comer.* Perdia mucho sueño y me puse tan endeble que me vie precisada á acostarme sobre el canapé para descansar. Por momentos el dolor era más agudo que podía yo sobrellevarlo, y entonces tenía que irme á acostar y hacerme aplicar sal caliente sobre el pecho y el estómago, pues cuando esta crisis me sobrevenian *me sentia como para morir*. El médico que me asistía decia que yo estaba sufriendo de Indigestión Crónica, ó que habia algún desperfecto en *'la parte superior del estómago.'* ¡Qué aserto tan estraño este en la boca de un médico! Hizo cuanto pudo para aliviarme pero sin éxito y en este estado arrastré mi existencia durante doce meses. En esta época, Mr. Connor, Estivador, residente en Dennison Street, dijo á mi padre el mucho beneficio que habia él obtenido de tomar el Jarabe de la Madre Seigel, y mandé de seguida comprar una botella, y después de haber agotado tres botellas todo dolor habia desaparecido. Recuperé mis fuerzas y comía de todo, y desde entonces acá nunca más estuve enferma. Siempre conservo la medicina en casa, y si alguno de la familia cae indispuesto, una dosis ó dos del Jarabe de la Madre Seigel le sana.

(Firma) "Señora RED,
"No. 12, Galton Street,
"Great Howard Street,
"Liverpool (Inglaterra)."

Hemos dicho que no es posible tener fuego sin quemar alguna clase de combustible. El estómago del hombre es una estufa y el alimento es el combustible que en el ponemos. Si se consume ó digiere el alimento, se nutre, y se sostiene el cuerpo, y entonces gozamos la salud y las fuerzas, pero, si de diferente modo, pronto nos gastamos y perecemos.

Ahora bien; cuando el estómago rehusa digerir, "quemar ó consumir" alimento, esperimentamos lo que se llama indigestión y dispepsia, la enfermedad la más común y peligrosa de todas. Este es lo que aquehaba á estas dos señoras, y lo que aqueja á millones de personas en este país.

La inferencia es bastante: El remedio que sanó á estas sanará á otros. En tal caso (si la lumbre arde bien) tendrémos el calor correspondiente el cual es la vida y la fuerza.

TYD-TAFEL.

DE STOOMSCHEPEN VAN "THE RED D LINE"

TUSSCHEN

NEW-YORK,

LA GUAYRA, PUERTO CABELLO, CURAÇAO, CORO EN MARACAIBO

1892.	Caracas.		Venezuela.		Philadelphia		Caracas.		Venezuel.		Philadelphia	
Vertrekt van NEW YORK....	April.	2	April.	13	April.	23	Mei.	3	Mei.	12	Mei.	21
Komt aan te CURAÇAO	„	8	„	19	„	29	„	9	„	18	„	27
Vertrekt van „	„	9	„	20	„	30	„	10	„	19	„	28
Komt aan te PTO. CABELLO	„	10	„	21	Mei.	1	„	11	„	20	„	29
Vertrekt van „	„	11	„	21	„	2	„	11	„	20	„	30
Komt aan te LA GUAYRA..	„	12	„	22	„	3	„	12	„	21	„	31
Vertrekt van „ ..	„	15	„	26	„	5	„	14	„	24	Juni	3
Komt aan te PTO. CABELLO	„	16	„	27	„	6	„	15	„	25	„	4
Vertrekt van „	„	16	„	27	„	6	„	16	„	25	„	4
Komt aan te CURAÇAO	„	17	„	28	„	7	„	17	„	26	„	5
Vertrekt van „	„	19	„	29	„	9	„	18	„	27	„	7
doet LA GUAYRA aan .... om passagiers en *Mails* aan wal te zetten en in te nemen.	„	20	„	30	„	10	„	19	„	28	„	8
Komt aan te NEW-YORK..	„	26	Mei.	6	„	16	„	25	Juni	3	„	14

Stoomschip Maracaibo.

Vertrekt van CURAÇAO......	April.	9	April.	20	April.	30	Mei.	10	Mei	19
Komt aan te MARACAIBO......		10		21	Mei.	1		11		20
Vertrekt van „		16		26		6		15		25
Komt aan te CURAÇAO........		17		27		7		16		26

Stoomschip Mérida.

Vertrekt van CURAÇAO.....	April.	8	April.	19	April	29	Mei.	9	Mei.	18
Komt aan te CORO..........		9		20		30		10		19
Vertrekt van „		17		27	Mei.	7		16		25
Komt aan te CURAÇAO.......		18		28		8		17		26

De Stoomschepen van deze lijn zijn expresselijk in Philadelphia voor deze vaart gebouwd en hebben zeer geriefelijke kajuiten voor passagiers.

RIVAS, FENSOHN & Cia.,
Agenten.

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT É HIJOS, Curaçao